

❑ Ә сөз беләсезме?

Рөстәм хәзрәт ШӘЙХЕВӘЛИ

Аллаһы Тәгалә әйтә: “Ий, мөзминнәр, куп гөманнан саклангыз, чынлыкта кайбер гөманда гөнаһ бардыр” (49.1). Безнең күп фетнәләребез, әшәкелекләребез гөманнан, бер-беребез турында начар уйдан, начар фикердән башлана. Без үзебез дә сизмәстән шулайдыр, болайдыр дип уйлыйбыз һәм хәтта башкаларга сөйләмәсәк тә гөнаһка керәбез. Шайтан безнең күңеләбезгә шик кертә һәм без вакытында шул шиктән туктый алмасак, ул тышка чыгарга мөмкин. Шуңа күрә пәйгамбәребез с.г.в. әйтә: “Гөманнан саклангыз, чынлыкта гөман кылу иң ялган нәрсә”. Гөманны, шикне иң ялган нәрсә дип пәйгамбәребез с.г.в. безне башкалар турында гайбәт сөйләүдән, кимчелекләрән эзләп дәрәжәләрен төшерүдән тыеп, аларны гамәлләренә карап хөкөм итәргә өнди. Мөселманга башкаларның күңелләренә керү тыела. Чөнки кешенең күңелендә ни барын бер Аллаһ кына белә. Кеше хәтта теле белән бер нәрсә сөйләп тә, күңеле белән башка нәрсәдә булырга мөмкин.

Фикердә һәм гамәлдә ялгышмас өчен без һәрнәрсәне пәйгамбәребезнең сөннәтләре, аның яшәеше белән чагыштырырга тиешбез. Ул безгә шәригәтне, яшәү рәвешен калдырган һәм безнең уй-фикерләребез дә мөмкин кадәр шушы шәригәткә якин булырга тиеш. Шәригәттән ерагайган саен безнең ялгышларыбыз күбәя, гөнаһларыбыз арта. Абд ар-Раззактан риваять кылына: Абдуллах ибне Утба ибне Масгуд әйтте: “Мин Гомәр ибне әл-Хаттаб р.г.дән ишеттем: “Пәйгамбәребез с.г.в. исән вакытта кешеләр турында килгән вәхийләргә карап хөкөм итә идек, әмма вәхий килүдән туктады. Һәм хәзер без сезнең турыда безгә күрәнгән гамәлләрегезгә карап хөкөм

итәбез. Әгәр дә кемгә дә булса безгә яхшылык эшләсә, без аңарга ышанабыз һәм үзебезгә якынайтабыз, аның күңелен тикшермибез, чөнки ул аның өчен Аллаһы Сөбханә вә Тәгалә каршында хисап бирәчәк. Кем дә булса безгә начарлык эшли икән, безнең аңарга ышанычыбыз бөтә, һәм без, ул никадәр генә үзенең күңелендә бернинди начарлык тә юк дип әйтсә дә, без аңарга ышанмыйбыз”.

Бүген дә, безнең арада да хөкөм гамәлебезгә карап була. Күңелем әйбәт дигән, матур сүзләренә күп сөйләгән кешегә беренче тапкыр гына ышанырга мөмкин. Шайтан барыбызның да кан тамырларынан йөри. Бетенебезне дә котырta, ысуллары гына төрлечә булырга мөмкин. Шуның өчен артык уй-фикерләргә, шайтан коткыларына ирек бирмәскә кирәк. Ә моның өчен күбрәк Коръән, намазлар

укырга, үлем-жан бирүебез турында, кыямәт көнендә барыбызның да җавапка басачагыбыз, ахирәтебез хакында уйларга кирәк. Безнең һәр әгъзабыздан соралчак, һәр әгъзабыз җавап бирәчәк. Аллаһы Сөбханә вә Тәгалә әйтә: “Һәм дәлилең, белемең булмаган нәрсәгә иярмә, ягъни дәлилсез гамәл дә кылма, хөкөм дә итмә, фәтвә дә бирмә! Аллаһ биргән колак, күз, күңел - боларның һәрберсеннән кыямәт көнне сорау булыр”.

Без шушы тыюларга буйсынырга фәкать төпле белемгә генә нигезләнеп сөйләргә тиешбез. Онытмайык: безнең авызыбыздан чыккан һәр сүзөбезне язып бара торган сакчы фәрештәләребез бар. Әгәр безнең иманнарыбыз көчле булса, шайтан күңеләбезгә төрле уйлар сала башлау белән, күңел күзөбезгә шул фәрештәләр күренер, ахирәтебез исә төшәр.

Аллаһы Сөбханә вә Тәгалә әйтә: “Сүз сөйләнмәс, мәгәр сөйләнгән һәрбер сүзне көтеп утыручы фәрештә язар”.

Безнең, ничә буын динсезлектә тәрбияләнүебез сәбәпләдер, иманыбыз шулкадәр зәгыйфь, ахирәт турында сөйләвебез юк дәрәжәсендә, бәлкәм ышанычыбыз да шулай уктыр, ни сөйләгәнәбезне дә ышанмыйбыз. Пәйгамбәребез с.г.в. әйтә: “Чынлыкта, кайвакыт кеше Аллаһы Тәгалә риза булырдай ниндидер сүз әйтә, һәм ул үзенең сүзләренең нинди дәрәжәләргә ирешүе турында күз алдына да китерә алмый, шул сүз өчен Аллаһы Тәгалә аны Үзе белән очрашканга кадәр мәрхәмәтлелек күрсәтә торганнарың берсеннән язар һәм чынлыкта, кайвакыт кеше Аллаһы Тәгалә риза булмастай ниндидер сүз әйтә. Һәм ул үзенең сүзләренең никадәр түбәнлеккә ирешүен күз алдына да китерә алмый, шул сүз өчен Аллаһы Тәгалә аны кыямәт көнөнә кадәр Үзенең ачуында булчуларның берсеннән язар”.

Әгәр безнең белемез күп, иманыбыз көчле булса, күп сөйләшмәс идек. Күбрәк ахирәтебезне кайгыртыр идек. Чөнки күп сөйләшү безне гөнаһка гына этәрә. Пәйгамбәребез с.г.в. әйтә: “Кешенең ялганчылардан булуы өчен һәрбер ишеткән сөйләп йөрүе жита”.

Күңелгә килгән уйны, фикерне тышка чыгармау, ишеткәнне башкаларга сөйләмәү бездән бер хозур сабырлык таләп итә. Сер саклый белүе шулай ук мөселманнарның бер яхшы сыйфатларынан санала. Бүген ихлас күңелдән дин таратырга ниәтләсәң, “син бигрәк беркатлы жүләр” - диләр. Ә бит Ислам ди-

нен жүләрләр күтәргән. Әбү Бәкер р.г. намазга баскач күңеле йомшарып намазын укый алмас дәрәжәдә елый торган булган. Шушы юаш, кешегә борылып карарга, авыр сүз әйтергә курка торган кешегә пәйгамбәребез вафатыннан соң ил белән идарә итү, хәлифәлек вазыйфасы йөкләтелә. Шулай булуга карамастан, дөньяда Ислам дине таралу кимеми, бәлки арта гына. Чөнки ул берүзе генә беркатлылардан булмый. Котдус шәһәре (Иерусалим) мөселманнар кулына күчкәч, Гомәр р.г. Котдус шәһәренә килә: иске киёмнән, дөясен җитәкләгән хәлдә жәяү, ә дөясендә аның хезмәтчесе утыра. Ул бит хәлифә була, Котдус шәһәрәндәгә христианнар, яһүдиләр бар да шаккаталар: патшаларның көзләпәне халык арасында йөрүен күрергә өйрәнгән халык өчен бу искиткеч вакыйга була. Бүген дә югарыда утыручы даирәләребез жәяү дә йөри, кибетләрдә чиратта да тора, әмма шул беренче мөселманнардан аермалы буларак фәкать сайлау алдыннан.

Без бүген мөселманнар турында, аларның сыйфатлары хакында намаз укуына, Коръән укый белә алуына карап кына фикер йөртәбез. Әлбәттә, болар безнең өстебезгә йөкләтелгән бурычлар. Без боларны үтәргә тиешбез. Шәһәребездә, жәмһүриятебездә беренче тапкыр 90-нчы елларда хәрәф өйрәнә, намаз укырга өйрәнә башладык. Ничә дистә еллар, ничә буын динсезлектән соң бу зур вакыйга иде. Без дә беркатлы идек. Намаз укый белгән кешенең колы булырга риза идек. Әмма вакыт узды, белембез артты, ни үкенеч, нәкъ менә шушы намаз уку, Коръән уку, ураза тоту һ.б. өстебезгә йөкләтелгән бурычлар бүгенге көндә мөселманнарның таркаулыгына сәбәп булып тора. Берәүнең намаз укыганын күрсәк, күзәтә башлыйбыз, безнеңчә укыймы, безнеңчә укыймы? Ә бит ул да намаз укый дип куанырга гына кирәк. Коръән укыса да “мәкаме кемнеке?” дибез. Ә бит бөтен кешенең дә тавышы да матур, көе дә матур булмаска мөмкин. Иң әһәмиятлесе - ул намаз, Коръән укый. Хәтта нефел уразасы тотуны да бидгәтә эшләүче дип әйтүчеләр бар.

Беребез намаз укыса, аны башкаларыбыз тикшермәскә иде. Пәйгамбәребез с.г.в. әйтә: “Әгәр дә өчәү булсагыз, башка кешеләр белән кушылганчыга кадәр икегез өченчегез янында пышылдашмасын, чөнки бу аның кәефен бозар”.

Имам Мәликтән риваять кылына, Абдуллаһ бине Динар әйтте: “Бервакыт, мин ибне

Гомәр белән Халид ибне Укбаның өендә булдым. Аның өе базардан ерак түгел иде. Шунда бер кеше килде һәм аның белән бергә-бер калып икесе генә сөйләшәргә теләде. Ибн Гомәр тагын бер кешене чакырды, соңыннан миңа һәм шул чакырылган кешегә: “Бераз читкәрәк китегез әле, чөнки мин пәйгамбәребез с.г.в.нең, ягъни “сезнең икегез өченчегез янында пышылдашмасын” дип әйткәнән ишеттем”.

Адәм баласы ашыгучан булып яратылган, шуңа күрәдер белгән, ишеткән әйберне тизрәк башкаларга сөйләр! Аз гына сабыр итсәк, бәлки сөйләүнең кирәгедә калмас. Әйткәнәмчә, сер саклау мөселманның яхшы сыйфатларынан санала.

Пәйгамбәребез с.г.в. Ислам дине иңә башлаганда бөтен халык жәһилияттә була. Гарәп халыкы арасында эчү, зина, урлашу һ.б. тискәре сыйфатлар чәчәк ата. Әмма ислам динен кабул итү белән бу халык үткәндәгә әшәкелекләрән оныта, бер-берсенең кимчелеген сөйләү генә түгел, хәтта бер нәрсә үзәнә кагылмаса аны да башкаларга сөйләми.

Имам әл-Бухаридан риваять кылына: Гомәр р.г.нең кызы тол кала. Абдулла ибне Гомәр сөйли: “Гомәр әйтте: “Мин Госман ибне Аффан белән очраштым һәм аңарга: “Әгәр теләсән, мин сиңа Хафса бинт Гомәрне бирәм”, - дип аңа хатынлыкка кызым Хафсаны тәкьдим иттем. Ул “Мин моның турында уйлап карармын”, - диде. Һәм мин берничә көн көттем, ә шуннан соң ул мине очратты һәм: “Мин хәзәр өйләнмәскә уйладым”, диде. Бераз вакыт узгач мин Әбү Бәкер әс-Сиддик р.г.не очраттым һәм аңа: “Әгәр теләсән, мин Хафса бинт Гомәрне сиңа кияүгә бирәм”, - дидем, - дидем. Әмма Әбү Бәкер р.г. эндәшмәде, го-мүмән, ул миңа җавап итеп бер сүз әйтмәде. Минем аңа Госманга караганда да ныграк ачуы килде. Берничә көннән соң Пәйгамбәребез с.г.в. Хафсаны үзәнә хатынлыкка сорады һәм мин аңа аны бирдем. Шуннан соң миңа Әбү Бәкер р.г. очрады һәм әйтте: “Син, бәлкәм, миңа ачулангансыңдыр. Син миңа Хафсаны хатынлыкка тәкьдим иттең, ә мин бернинди дә җавап бирмәдем”. Мин әйттем: “Әйе, - дип. Шунда ул: “Мин пәйгамбәребез с.г.в.нең Хафса турында әйткәнән ишеткән идем. Сиңа җавап бирергә шушы сәбәп кенә комачаулады. Мин берничек тә пәйгамбәребез с.г.в.нең серен сөйли алмадым. Әгәр дә пәйгамбәребез с.г.в. аннан баш тарткан булса, мин аны һичшиксез үземә хатынлыкка алыр идем”, - диде.

Пәйгамбәребез с.г.в. беркемгә дә кычкырып эндәшмәгән, боермаган. Ул үзенең әйткәннәрән, кешеләргә җиткәргәннәрән жита дип уйлаган, һәм аның әйткәнән бөтен кеше жиренә җиткереп эшләргә тырышкан. Коръәннән аят иңгән, ул аятне үтәргә ашыкканнар: һәркем үзе белгәнчә. Берсеберсеннән көлмәгән, берсеберсен кимсетмәгән. Мин дөрес дип башкаларны да өйрәтеп йөрмәгән. Югыйсә аларның гыйлеме, ихласлыгы безнекеннән күпкә югарырыак булгандыр. Ә бүген һәрберебез галим, һәм ни өчендер мәчәткә килгән кешене надан дип санап, аны үзебез уйлаган туры юлга кертәргә ашыгыбыз. Урамдагы, шәһәрдәгә динсез халыкны дингә өндәү турында уйлап та карамайбыз.

Мәчәт вахабий эзли торган да, суфи эзли торган да урын булмаса иде. Мәчәтләребез төрле уй-фикердә булуга карамастан, безне берләштерә, бергә намаз укый, бер кыйблага юнәлгән торган урыныбыз булса иде.